

عنوان مقاله:

ارزیابی و تحلیل شاخص های تعیین محدوده بافتهای فرسوده شهری در ایران

محل انتشار:

ششمین کنفرانس ملی برنامه ریزی و مدیریت شهری با تاکید بر مولفه های شهر اسلامی (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسندگان:

محمدهادی درودی - کارشناس ارشد جغرافیا_ برنامه ریزی شهری، رییس اداره بافت های تاریخی و فرسوده شهرداری مشهد

علی خوشاب - کارشناس ارشد جغرافیا_ برنامه ریزی شهری و مشاور مدیریت بافت فرسوده و سکونتگاه های غیررسمی مشهد

خلاصه مقاله:

شاید امروزه مهمترین مسأله‌های که در حوزه مدیریت شهری به چشم می‌خورد نبود تعریفی مشترک از مفهوم بافت فرسوده و تقلیل شاخصهای تشخیص فرسودگی بافت به مسائل کالبدی و در نتیجه ناکارآمد بودن تعاریف موجود باشد اما آنچه در حال حاضر به عنوان تعریف مشترک و مصوب بافت فرسوده مد نظر قرار می‌گیرد، معیارهای سه گانه ارائه شده از سوی شورای عالی شهرسازی و معماری ایران: ریزدانی، ناپایداری و نفوذناپذیری است نتایج این تحقیق که بر مفروضه های پارادایم طبیعت گرایانه استوار است با دیدی تفسیری و منتقدانه با بررسی 22 نمونه از شهرهای ایران نشان میدهد این سه معیار، شاخص های مناسبی برای تشخیص بافتهای فرسوده نیستند درحالیکه همگی، معیارهای کالبدی بوده و به هیچ عنوان عناصر طبیعی و انسانی در آنها دخالت داده نشده‌اند در نهایت پس از اخذ نظرات 15 تن از کارشناسان و متخصصان و برگزاری چندنشست تخصصی با آنان شاخص های مشتمل بر جامعیت ابعاد اقتصادی، اجتماعی، کالبدی، زیست محیطی و حقوقی پیشنهاد گردید.

کلمات کلیدی:

بافت های فرسوده ، تدقیق شاخص ها ، معیارهای سه گانه بافت فرسوده

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/349460>

